

PÅ SPÅRET

Nr 2 2021

Från ordförandens punkthöjd

2021 har precis tagit slut och vi summerar ett ganska konstigt orienteringsår. Det mesta av vårsäsongen ställdes in och vi fick en mycket intensiv men rolig höst med tävlingar från både vårens och höstens program. Formatet på tävlingar varierade stort där en del arrangörer valde att göra nästan vanliga tävlingar med lottning och TC medan andra valde formatet med startgrupper och lottning. Det diskuteras hur man kan ta med sig det bästa av olika format för framtida tävlingar. För egen del så tycker jag det är viktigt att man hittar ett format där man får ses på tävlingarna. När det blir alltför stort startdjup och man knappt träffar på några klubbkompisar är det inte alls lika roligt.

Tyvärr inleder vi 2022 med nya restriktioner men som det ser ut just nu så hoppas vi kunna hålla igång planerade aktiviteter för LOK. Viktigt dock att vi tar hänsyn till varandra och håller avstånd framförallt när vi ses inomhus.

Jag hoppas dock att det blir kortvarigt och att vi inte får ännu fler restriktioner som begränsar våra aktiviteter utan kan se fram emot en vår full av tävlingar och andra roliga aktiviteter.

Hälsningar,

eder ordförande, Lena

Telefon:
013-15 74 26
(Telefonsvare)

Hemsida:
www.lok.se

E-post:
info@lok.se

Omslag:
Anne-Li Stenström

Medverkande i detta nummer:
Anne-Li Stenström
Frida Jönsson Hellstadius
Johan Allard
Jonas Lundgren
Julia Modig Tjärnström
Karl Schärlund
Kristin Herberthson
Lena Strömbäck
Thomas Stenström

Redaktör:
Hanna Modig Tjärnström

Adress:
Linköpings Orienteringsklubb
Vidingsjö, LOK-gården
589 53 Linköping

Sprintstafett SM 2022

Det är nu klart att Linköpings OK på Svenska orienteringsförbundets (SOFT) uppdrag kommer att arrangera sprintstafett SM under SM veckan som arrangeras i Linköping nästa sommar. En Brasklapp för Covid får väl lämnas. Covid har ju redan skjutit fram arrangemanget ett år.

Upprinnelsen till att LOK fått denna möjlighet att arrangera en SM tävling är att SOFT väldigt gärna vill vara med på SM veckan i Linköping och att SVT gärna vill ha med sprintorientering i sitt programutbud. SOFT kontaktade oss redan 2020 eftersom vi tidigare visat intresse för att arrangera sprint SM i Linköping. Från början var det meningen att vi skulle arrangerat knock-out sprint 2021 men då arrangemanget sköts upp ett år till 2022 och SM veckan nästan krockar med Sprint VM så bytte SOFT gren.

Vi har under hösten tagit flera steg mot arrangemanget. Ett interimsavtal är tecknat med SOFT för att LOK skulle kunna påbörja kartrit-

ningen. Banläggarna Erik Martinsson och Alva Olsson har tillsammans med SVT gjort en första "rek" av lämpliga stråk/kontrollpunkter i det tänkta området. Alva deltog vid årets sprinttävlingar som observatör och hämtade många goda ideer inför nästa år. Simon Hector är i samråd med SOFT engagerad som kartritare och har påbörjat sitt arbete. En första version av kartan ska vara klar innan årsskiftet.

Det exakta tävlingsområdet är hemligt men officiellt är att SM veckans arena vid Stora Torget blir Start och Mål för arrangemanget. Vi kommer att dela denna Arena med flera andra idrotter, tex mountain-bike, cykel, skateboard-slalom, rullskidor mfl. Totalt är det ca 40 olika idrotter som visar upp sig på olika arenor i Linköping under SM veckan.

Innan jul ska programmet för SM veckan fastställas och ett avtal tecknas mellan LOK och arrangören av SM veckan (Linköpings Kommun). Här fastställs vilket stöd vi kan

påräkna för arena, kartritning etc.

Under våren kommer banläggarna att fila på banorna. Alla berörda fastighetsägare i området ska kontaktas för att få tillstånd att nyttja så många innergårdar som möjligt. En tävlingsorganisation för LOK ska tas fram för genomförandet av tävlingarna. Samverkan med andra idrotters arrangemang kommer att krävas för tävlingsområdet så att tävlingarna blir rättvisa. I uppdraget under SM veckan ingår också att vi som deltagande idrott ska genomföra någon form av "Prova på" arrangemang för publiken.

Nu håller vi tummarna för att inte Covid ställer till det utan att SM veckan blir av nästa sommar. Det kommer att bli en spännande utmaning att genomföra arrangemanget och ett strålande tillfälle att visa Linköping och Sverige (via TV) vilken spännande idrott orienteringen är!

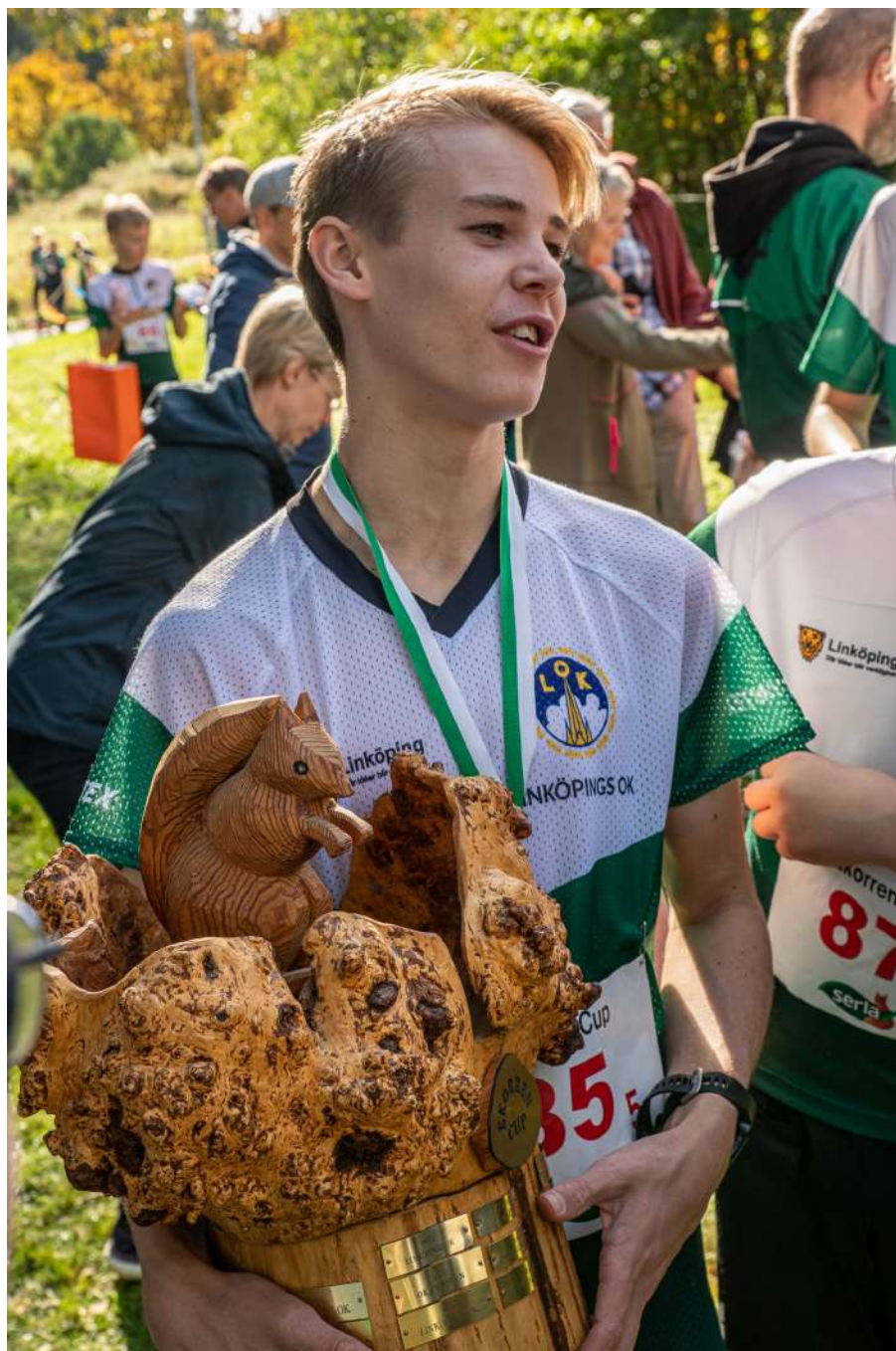
/Thomas Stenström & Jonas Lundgren

Ekorren cup 2021

Efter ett års corona-uppehåll var det i slutet av september äntligen dags för Ekorren cup att gå av stapeln. Ett stort gäng orienterande ungdomar från hela Östergötland skulle återigen, och för första gången på länge, samlas för att tävla i de djupa vidingsjöskogarna. Med "djup" menas "precis intill ett bostadsområde", då arenan var placerad i en glänta mellan två kvarter vid middagsgatan. Arrangörerna slöt upp tidigt på höst morgonen och började bygga TC. Det snitslades, sattes upp tält och bankades ner pinnar i marken. Vi fick använda vår list för att överkomma hinder såsom cykelbanor tvärs över målspurten och trasiga häftpistoler. 150 orangea prispåsar placerades strategiskt ut på en presenning och målgången monterades. IT-genierna Jocke och Henke hjälpte oss unga ledare att pussla ihop ett fungerande utläsningssystem och koppla in musik i högtalarna. Arrangemangsproffset Stenis hade järnkoll på logistiken, och tack vare god insats från alla inblandade var vi mer än redo att dra igång när de tävlande började dyka upp.

Innan tävlingen drog igång genomfördes en grundlig uppvisning av hur stafetten skulle gå till av ekorren och hans vänner. De visade hur både växling och målgång gick till, för att inga frågetecken skulle dyka upp hos de deltagande under tävlingens gång. Självklart följdes genomgången upp av ekorrems uppvärmning, vilket taggade igång både löpare och publik. Klockan elva stod alla förstasträckslöpare upp-
radade med pinne och kompass i hand. Stämningen av tävling och laganda fyllde atmosfären när ljudet av en visselpipa skar genom luften och de tävlande gav sig iväg. Stafetten följde samma program som

Edvin Åtting förde LOK till seger i Ekorren Cup när det äntligen kunde bli av.

använts sedan urminnes tider (1993): fem sträckor, varav den första och fjärde är vit, den andra och tredje är grön och den femte är gul. Förväntansfullt började de ungdomar som inte redan var ute i skogen att leta fram sina SI-pinnar och snöra på sig orienteringsskor.

Efter tolv minuter och fyrtiotre sekunders ängslig väntan dök de första löparna upp: Oskar Karlqvist och Arvid Trofast, båda från Tjällmo Godegård OK. Arvid stämplade i mål en sekund efter Oskar, och det dröjde inte länge innan en strid ström av förstasträckslöpare dök upp i målfällan. Tävlingen blev inte mindre

Det vinnande LOK-laget.

spännande med tiden, utan utveck- lades till en riktig nagelbitare. Till slut gav sig de sista löparna iväg med LOK:aren Edvin Åtting i spetsen. Lyckligtvis för oss LOK:are gjorde Edvin ett utmärkt lopp som tog hela laget till en förstaplats! På en hedrande andraplats hamnade Tjällmo Godegårds OK, och Tjalve knep en prestigefylld tredjeplats. Med lite tur och en stor nypa skicklighet från alla duktiga unga ledare och hjälpsamma vuxna på

plats blev stafetten i slutändan mer än lyckad! Ett stort tack riktas också till Heimstaden som sponsrade med toaletter, el och priser till alla ungdomar.

Trettiosju dagar senare fick jag ett mail från den erfarne arrangemangsutvecklaren Niklas Wrane, som jobbar för SOFT. Herr Wrane efterlyste oss rutinerade stafettarrangörer som ville vara med och skapa en stafettliga. Även om jag kände mig enormt

smickrad tror jag inte att Ekorren cup är elitstafetten som Wrane letar efter. Istället hoppas jag att alla deltagande tyckte att Ekorren cup var roligt och inspirerade, och att de nu vill orientera ännu mer! Jag önskar också lycka till till nästa års tävlingsledare.

Text: Kristin Herberthson
Foto: Anne-Li Stenström

Eskil Sterner peppas av pappa

Josefine Cederholm sticker ut på fjärde sträckan för LOK lag 2.

LOK-vimpeln vajar fint i brisen.

SM Lång i orientering ecodriving

Årets SM i långdistans gick av stapeln i närheten av Strömstad, delvis på kartan där VM avgjordes år 2016 i riktigt fin men tuff terräng. De flesta klasser visade sig dessutom ha ett par kontroller några hundra meter på andra sidan den norska gränsen. Strax innan tävlingshelgen hade Norge stängt gränsen mot Sverige på grund av det rådande coronaläget, men alla de hundratals deltagarna kunde konstatera bristfälligheten i den norska gränsbevakningen.

Från LOK deltog nio löpare i SM-klasserna. För min egen del var detta faktiskt debut i SM-sammanhang. Det var väl på tiden kan man tycka. Då H21 på lördagens kval hade första startgrupp och både jag och Maxime startade tidigt i fältet smög vi tillsammans med coach Hanna upp tidigare på morgonen än övriga lokare och körde iväg mot förstarten... trodde vi.

Vi hittade till tävlingen enligt vägvisningen på kartan i Eventor, men där fanns endast två andra bilar som inte heller fattade nåt. Vi följde sedan skyltningen mot samhället Krokstrand enligt instruktionerna i PM, men vi måste

Tidigt var nedräkningen för räckvidden nere på 0...

Det hanns med lite klipputforskning mellan tävlingarna också. Här från Tjurpannans naturreservat.

ha kommit in på omväg via småvägar då vi körde i vad som kändes som hur länge som helst utan att komma fram. Just det, det där med att tanka bilen inför hade ju prioriterats ned eftersom det ju fanns "flera mil" med marginal i tanken, och då kunde vi sova några minuter extra på morgonen. Dock gick mätaren i bilen ner till 0,0 km räckvidd redan där någonstans...

Enligt PM skulle samlingsplatsen vara vid ett ridhus. Efter att ha irrat runt ett bra tag lyckades vi trots begränsad mobiltäckning ändå hitta vad som såg ut att vara ett ridhus på Google Maps. Nu hade vi kört åtminstone ett par mil sedan bensinmätaren började visa 0,0 km räckvidd, och insikten att vi nog faktiskt kommer få bensinstopp hade börjat infinna sig. Som tur var låg ridhuset bara fyra kilometer från där vi befann oss. Gött! Vid det här laget hade jag för länge sedan redan tagit på mig tävlings-skorna i bilen för att kunna springa direkt till starten, men nu kändes det ju lite lugnt ändå... bortsett från att bensinen när som helst kunde ta slut och vi åkte på helt ofrafikerade grusvägar mitt i skogen med dålig mobiltäckning. Det visade sig vara fel ridhus...

Såhär kan det se ut när man tankar en tårig bil med en 55 liters-tank...

Helt lost, ingen aning var TC skulle vara då det skulle hållas "hemligt" och det skulle räcka med att följa skyltningen(?), utan bensin och med mycket kort tid kvar till start hittade vi i ett utskrivet PM

ett telefonnummer till tävlingsledaren. Han sa i princip att vi var kassa som inte hittade men kunde sedan hjälpa oss att hitta rätt. Bensinen räckte sedan hela vägen till parkeringen och jag som startade först hann ändå med fyra minuter uppvärmning.

Sen behövde vi ju komma därifrån också... I en mäktig uppvisning i fransk ecodriving av Maxime (ungefär: låtsas som att bromspedalen ej existerar och det där med att sakta ner inför T-korsningar är för mesar) så kom vi ändå hela vägen till en bensinmack och kunde tanka 55,88 liter i en 55-literstank.

Hur gick det på tävlingarna då? Den som lyckades bäst av lokarna var Emanuel Herberthson som med ett fantastiskt lopp knep en femteplats i H20 A-final, endast 45 sekunder från bronsmedaljen. Olof Ljunggren sprang också bra i samma klass och kom på plats 10. Johan Årbrink gjorde ett bra kval och tog sig till A-final i H18, där tyvärr en knäskada gjorde att Johan tvingades bryta sitt lopp.

Själv var jag mest nöjd med att inte ha bommat de första kontrollerna på kvalet. I efterhand visade det sig att vi hade åkt helt rätt från början men att arrangören hade varit lite sena med att sätta upp vägvisningen för oss som startade först.

Lärdomar från resan: SM är kul, lokare är trevliga och att tanka bilen behövs inte.

/Johan Allard

Översta fotot: En glad Maxime efter att ha gjort en mäktig uppvisning i fransk eco-driving för att nå närmsta mack.

Understa fotot: Emanuel spurtar imål på en finfin 5:e plats i H20. Imponerande!

Blåbärens skräll!

En förstasträcka i min smak. Ingen hets och i promenadfart.

Foto: Hanna MT

Efter att gjort tävlingspremiär i Preo i början av juni men måttlig framgång tyckte både Hanna och jag att vi var redo för SM, alla vet ju att en tävling innan är allt man behöver. Det har ju fungerat för oss när det gäller SM i Radio-pejl. Utan att vara en överdrivet stor gren av orientering så är det i Preo ändå onekligen betydligt större konkurrens än i Radio-pejl. Till stor del pga att det inte är indelat i klasser i form av kön eller ålder utan alla tävlar på lika villkor. Eller kanske inte helt lika villkor ändå fick vi snabbt erfara då den första tävlingen för helgen var Natt-SM under lördag kväll i Strängnäs. Det var en klar fördel att ha en stark pannlampa. Det avgjordes med individuell start i totalt mörker och ett lätt duggregn. Man hade totalt 87 min på sig att ta sig runt den 900 m långa banan med 20 st kontroller. Regnet i kombination med en budget-pannlampa och glasögon gjorde att det för min del var rätt klurigt att se något i mörkret. Jag var relativt tidigt ut på banan och var framförallt i början

rätt snabb med att ta mig an kontrollerna vilket gjorde att jag fort hamnade ensam. Det var en bra blandning av stationer där vissa var enkla och andra var riktigt kluriga och verkligen fick mig att tvivla på. Det var vissa stationer där det för min del bara gick att ana en reflex långt bort i mörkret men inte en chans att jag kunde se hur det såg ut runt om eller ens vad den satt vid. Då kan det vara smart att vänta in någon med en starkare lampa men ibland hjälpte inte ens det. Jag velade på vissa enda in i slutet och hade bara någon minuts marginal till maxtiden. På den efterföljande tidsstationen gick jag såklart i fällan på första kontrollen. Vi var totalt 6 stycken LOKare på startlinjen och det var bestämt sedan innan att det skulle vara amerikansk uttagning till stafetten i Vingåker dagen efter. Totalt räckte mitt resultat med 15 rätt av 20 och 95 sekunder på tidsstationen till en 24:e plats bland 51 startande och 3:e bästa LOKare och därmed en plats i förstalaget på stafetten. Övriga placeringar på SM Natt

blev Christian Enberg (20), Martin Smelik (21), Hanna Modig Tjärnström (30), Maxime Bonneau (34) och Anna Enberg (42).

Efter en natt på hotell i Eskilstuna bar det av mot SM stafett utanför Vingåker. Upplägget för tävlingen var att det var en slinga på ca 2 km med 30 kontroller. Varje sträcka skulle svara på 10 stycken valfria kontroller. Dvs första sträckans löpare svara på 10 st och lämnade 20 st åt andra sträckan som svara på 10 kontroller så fick avslutande sträcka svara på de som var kvar. Båda LOK-lagen körde baktoppat lag så att den svagaste i laget kunde välja kontroller först och ta de som kändes bäst. Jag fick med andra ord starta för LOK 1. Det var masstart och det var precis min typ av masstart då man kunde promenera till startpunkten. Väl där delade det snabbt upp sig då man kunde gå slingan åt vilket håll man ville. Jag svarade på de kontroller jag kände mig säkert på och vid minsta osäkerhet så hoppade jag över den kontrollen och sparade den till någon annan. Detta gjorde att jag hade svarat på mina 10 kontroller redan efter lite mer än halva slingan. Då kunde jag bara gå förbi resten och växla ut Martin på andra sträckan. Då man lämnade in kontrollkortet innan man gick för att växla ut nästa sträcka kunde arrangörerna rätta svaren innan andra sträckan fick tillbaka kontrollkortet på väg ut på sin sträcka. Det gick därför att se hur det hade gått på sträckan. Jag lyckades svara rätt på mina 10 kontroller och svarade dessutom rätt på samtliga 4 på tidskontrollen även om jag tog lite för gott om tid på mig. Efter sträcka 1 låg LOK 1 på en tredje plats och LOK 2 några placeringar efter med 9 rätt. Martin på sträcka 2 lyckades även han få full pott på de 10 kontrollerna.

LOK skrällde och tog bronset. Guld till Tidaholm SOK och silver till Rehns BK.

Foto: Svenska Orienteringsförbundet

h redan efter lite mer än halva slingan. Då kunde jag bara gå förbi resten och växla ut Martin på andra sträckan. Då man lämnade in kontrollkortet innan man gick för att växla ut nästa sträcka kunde arrangörerna rätta svaren innan andra sträckan fick tillbaka kontrollkortet på väg ut på sin sträcka. Det gick därför att se hur det hade gått på sträckan. Jag lyckades svara rätt på mina 10 kontroller och svarade dessutom rätt på samtliga 4 på tidskontrollen även om jag tog lite för gott om tid på mig. Efter sträcka 1 låg LOK 1 på en tredje plats och LOK 2 några placeringar efter med 9 rätt. Martin på sträcka 2 lyckades även han få full pott på de 10 kontrollerna. Dessvärre hade veteranen Christian ett fel vilket gjorde att laget slutade på 29/30 rätt. Det ska dock poängteras att Christian fått många av de svåraste kontrollerna på sin lott iom att han var sist ut. Då varje deltagare skulle ta sig runt ca 2 km var maxtiden väl tilltagen med min mening. Laget hade totalt 255 min på sig och detta till trots kunde man se ett par deltagare som behövde jogga mot mål för att klara tiden. Det blev en lång och spännande väntan innan det blev klart att LOK 1 lite oväntat lyckades knipa en fin tredje plats i stafetten

och därmed få med sig en bronsmedalj hem till Linköping. LOK 2 lyckades också riktigt bra och kom på en finfin 10:e plats av 18 startande lag med totalt 24/30 rätt. Det var lite extra kul att vi lyckades så pass bra då det nog inte var många av de mer rutinerade deltagarna som hade räknat med LOK som en utmanare till medaljerna. Sammanfattningsvis var det en blöt men rolig helg som helt klart gav mersmak. Och vem vet kanske kan vi ha ännu fler LOKare med på nästa SM för det verkar ju som sagt räcka med en tävling innan.

/Julia Modig Tjärnström

Christian lämnar in sina svar efter att ha varit ute på slingan. Nu är det bara tidskontrollerna kvar.

Foto: Julia MT

Rapport från smålandskaveln

Så, dags att berätta om mitt uppträdande på årets stora höststafett. Faktum är att ett par decennier tillbaka i tiden var denna kavle en av de mest prestigefyllda stafetterna i orienteringskalendern och i paritet med stafetter såsom Måsenstafetten, 10-mila och Jukola. Visst kan det vara sant att de vassaste elitklubbarna inte skickar sina bästa lag nuförtiden, eller ens skickar något lag alls. Men för oss som hört historierna från "Smälle" och upplevt de rafflande avgöranden genom tiderna finns det ingen bra anledning att missa ett av höstens topparrangemang. Arrangörerna kanske misströstar ett dalande deltagarantal och ett minskat antal elit-lag men för oss deltagare som fortfarande åker dit smäller de alltid upp en bra stafett med hög kvalitet på allt man kan önska.

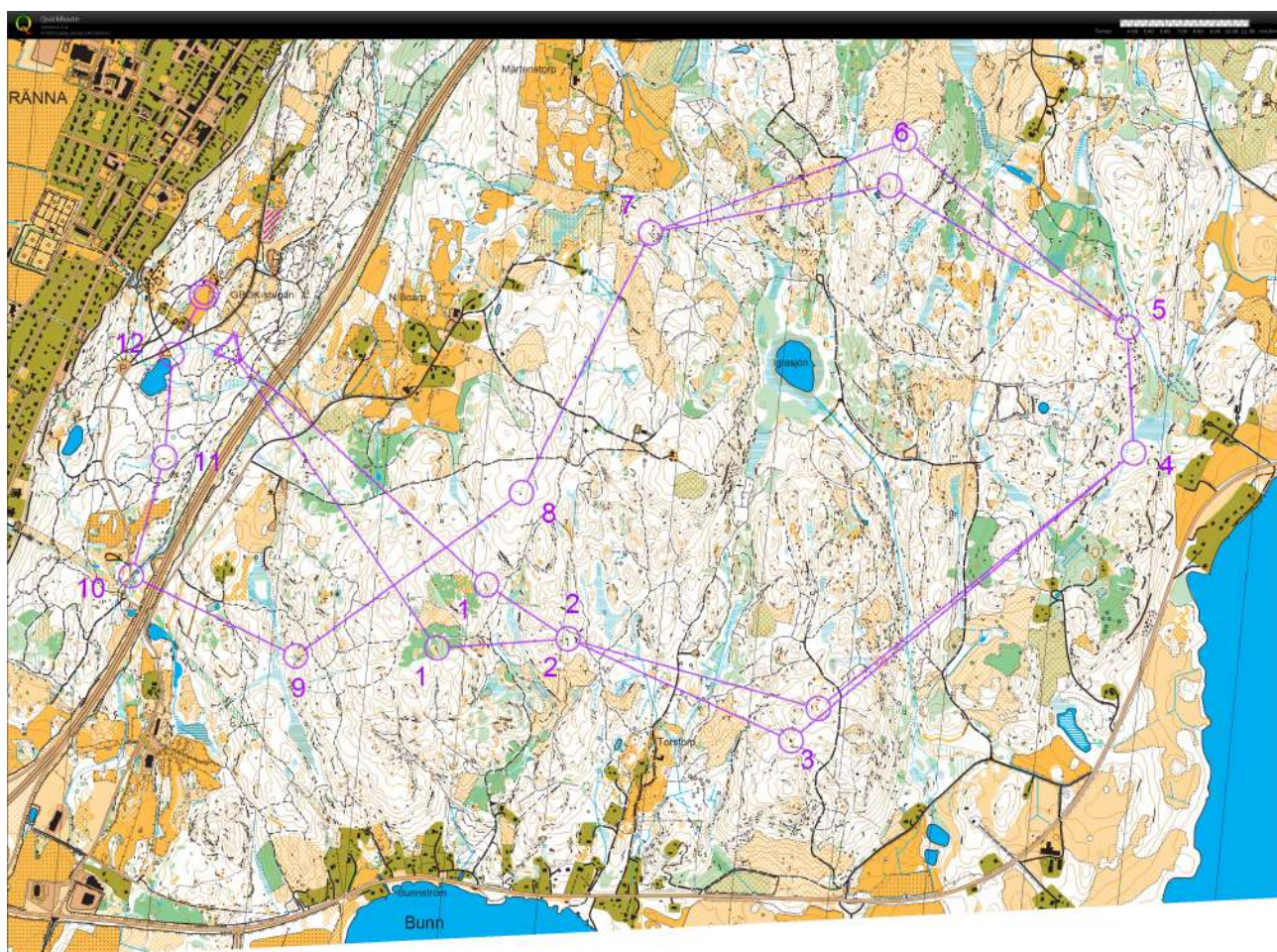
Efter jobbet någon gång blev jag upplockad och vi åkte ner mot Gränna. I år var tävlingsområdet så nära Linköping att ingen i LOK, vad jag vet, sov kvar över natten. Jag flyttades under dagen från andra- till förstasträckan och det var både till mitt personliga och senare även lagets förtret. Jag gjorde nämligen ett mycket dåligt lopp eller framför allt mycket dåligt genomförda sista 20m in till kontrollen i grönområdet. Hurra! Sedan sprang jag runt resten av banan i eget regi och växlade över till stackars Alva som även hon fick springa nattorientering solo. Jag växlade ut henne näst sist eller så.

Jag bytte om efter mitt lopp. Kilarna som kom från duschen meddelade att kallvattnet varit i gång så jag tog förmodligen rätt beslut även

om det varma vattnet vridits på efter ett tag. Det var inte superkallt i luften så jag var väldigt nöjd med att kunna byta om och sedan gå vidare med livet. Jag åt en yoghurt eller kexchoklad eller något annat som jag packat med mig och sedan började minglet; -det bästa med att ha förstasträckan trots allt. Jag träffade en gammal vän och det var väldigt trevligt att få prata lite om livet och allt möjligt ett tag.

Alva kom i mål, bytte om, köpte en hamburgare och så åkte vi hem. Peter Olin, Erik Martinsson, Alva Olsson och jag, vi var alla överens om en sak; när smålandskavelns speaker går i pension, då blir ingenting sig likt. Enough for now.

xo
mvh Frida JH

D21 sträcka 1 med gafflingar

Foto: Livelox

Familjen Schärlund åker till Borås

Viktor och Kalle tar ett kartstopp under lördagen. Bilder: O-events Facebooksida.
Nedre bild: LOKare under nattsprinten.

Vi i familjen Schärlund är nybörjare inom orienteringen. Den som fick in oss i LOK var äldste sonen Emil, som började i grön grupp tillsammans med en klasskamrat våren 2019. De vuxna, Hanna och Kalle (jag), trivdes så bra med att komma ut i skogen en gång i veckan och därefter fika på LOK-gården att vi också började testa på en Veckans bana då och då. Sedan har vi också gått intensivkursen för vuxna (rekommenderas varmt!) och börjat hänga med på motionsgruppens träningar då och då. Viktor, som är yngst, har nu blivit en riktig skogslekveteran och ser fram emot att få börja i grön grupp till våren.

Efter en säsong med ganska få tävlingar för vår del var det i november dags för oss att åka på vår första gemensamma resa för att orientera med hela familjen. Vi skulle nämligen vara med på O-event i Borås, som vi förstår att många har uppskattat som traditionell säsongsavslutning.

Fredagen erbjöd natt-sprint, med start vid entrén till djurparken.

Banan var nog överlag inte alltför svår, men innehöll några skogskontroller som satt ganska besvärligt till. Nattmomentet var definitivt något som ställde till det för hela familjen, det kändes som att hjärnan hela tiden fick jobba extra hårt för att översätta mellan karta och verklighet. Det hjälpte säkert inte att alla var möra efter bilresan heller. Mest energi hade familjens yngsta medlem, Viktor körde på med gott humör trots batteritorsk i den lilla pannlampan. Vi andra var nog mest glada att få

det gjort och sedan bädda ner oss på hotellrummet.

Hotellfrukosten nästa morgon var välbesökt och innehöll såväl höjdpunkter som besvikelser. Havregrynsgröten var ingen succé, men barnen var som vanligt nöjda med att få pannkakor till frukost. Därefter gav vi oss iväg mot Rya Åsar, där det vankades skogssprint. Exakt vad Emil hade för sig den här dagen vet vi inte, men ett helt okej lopp med några små bommar verkar det ha blivit i alla fall. Viktor stod för ytterligare en stabil insats där han för det mesta lyckades passa kartan och välja väg själv. Hanna lyckades tyvärr tappa SI-pinnen, ledade runt en stund men fick bege sig tillbaka till målet utan den. Som tur var hade den blivit upphittad av någon annan löpare, så det var åtminstone positivt att få den tillbaka. För min egen del var det här kanske det mest minnesvärda av helgens lopp och definitivt det sämsta. Gick ut med god energi och plockade några enkla kontroller i början. Därefter blev jag övermodig, chansade lite och tappade totalt kartkontakten. Efter åtta och en halv minut mellan kontroll 7 och 8 borde resten av loppet mest ha handlat om att lugnt och försik

tigt ta sig in i mål. Tyvärr blev det inte så, utan jag tillbringade en hel del ytterligare tid med att snurra runt, både på och utanför kartan. En rolig händelse från slutet av banan var att jag fick sällskap in till flera av kontrollerna av en annan H40E-löpare från Lerum som också hade lite otur med vägvalen. Efter varje kontroll gav vi oss iväg åt varsitt håll och liksom återsamlades när vi började närma oss nästa. Kul ändå med lite sällskap! En annan positiv aspekt av det hela var att jag fick se ganska mycket av naturen i området, som var riktigt fin. Kanske kan vara något att besöka igen? Slutligen var det här också första gången jag lyckades kvala in till #äntligenmåndag på Frölunda OL:s instagram.

Bommen som gjorde mig till anonym Instagram-kändis.

Eftermiddagen tillbringade vi med att besöka Navet Science Center, beläget nära hotellet. En stor och trevlig utställning med diverse olika teman inom vetenskap, spel och lekar. Här trivdes både barn och vuxna och vi hade lätt kunnat tillbringa dubbelt så lång tid som vi hade på oss. Men vi hade också boklat en stund i bubbelpoolen på hotellet innan det var dags för den traditionsenliga LOK-middagen på Borås Wok, så det får bli ytterligare en sak att ta upp på återbesökslistan. Middagen var också lyckad med gott sällskap, vi fick ihop en grupp yngre barn som passade på att genomföra hotellets tipspromenad innan kvällen avslutades med Netflix, Minecraft och godis. Bland de vuxna slank det eventuellt ned en öl eller två istället.

*Under söndagens zoo-sprint kunde den uppmärksamme spana på djur under loppet
Bilder: O-events Facebooksida.*

På söndagen var det så dags för Zoriorienteringen, inne på Borås djurpark. Både Emil, Hanna och jag gjorde våra bästa lopp för helgen den här dagen. Banan var rolig med några knepiga vägval och en avslutande långsträcka genom nästan hela djurparken. Lyckades hålla styrfarten uppe nästan hela tiden och känner mig i efterhand ganska nöjd med insatsen. Skönt ändå att få med sig ett okej lopp i bagaget. Den här dagen var det istället Hanna som stod för familjens bidrag till #äntligenmåndag med ett vägval som inte gick helt under strecket. Efter tävlingen var djurparken öppen för besök, vilket var riktigt skoj trots att många djur höll sig inomhus i kylan. När vi hade kollat in alla djur som ville visa sig, så packade vi ihop och körde hemåt.

Allt som allt måste jag säga det var en riktigt lyckad helg, trots ganska dåliga resultat rent orienteringsmässigt för de flesta i familjen. Väl arrangerat, bra faciliteter och banor trots att arenorna behövt flyttas en del från de ordinarie platserna. Trevligt runt omkring, både det staden erbjöd och att få träffa andra från klubben. Det här kan nog bli en tradition för oss också, hoppas vi ses i Borås 2022! (Och på LOK-

gården dessförinnan, förstås.)

/Karl Schärlund

*Andra lokare under helgen. På bilderna ser vi Hanna Lundgren och Sigrid Ljunggren.
Bilder: O-events Facebooksida.*

Stort tack för mig

Ny redaktör i stan

Joel Käll-Karlsson, för vissa kanske mer känd som Källe har haft en fin och trogen tjänst som På Spårets redaktör, en uppgift som han skött med bravur. Men precis som alla storhetstider så kommer tillslut ett slut. Precis som romarriket föll, Sveriges stormaktstid tog slut så kommer Källes tid som redaktör att ta slut. Detta är något oundvikligt men ack så tråkigt. Finns det då någonsin nån bra tid för detta? Säkert inte men nytt är och nya möjligheter är väl så nära man kan komma.

När jag fick förfrågan från valberedningen om att ta över som huvudredaktör till På Spåret så började jag klättra upp för den kända krishanteringstrappan, som sig bör vid en stor kris som denna.

Jag hamnade i chock och vägrade inse vad som faktiskt hänt. Det här händer

inte på riktigt. Det måste ha skett nått missförstånd!

Efter en tid med tvivel och sorg över händelsen så blev jag in i reaktionsfasen. Följder av det var mardrömmar och sömnrubbningar, kommer jag verkligen att kunna klara detta? Det är ju så STORA skor att fylla! Inte kan väl lilla jag ta över en så viktig roll...För att sedan övergå till ilska, varför händer det här mig? Vad har jag gjort för att förtjäna detta?! Även skuldkänslorna började smyga sig på, om jag frivilligt hade skrivit fler artiklar till På Spåret så kanske inte källe hade lämnat...

Ja det var en riktigt berg- och dalbana av känslor. Jag började sakta med säkert bearbeta det som hänt. Med framgång men även med bakslag, när man räknade se en gammal På Spåret-tidning som

låg i hyllan så sved det till och såg man källe på en träning så högg det till och såren gick upp lite på nytt.

Men efter regn så kommer solsken. Jag har nu kommit till den accepterande fasen. Det är såhär På Spårets framtid kommer se ut. Jag accepterade den uppgift som lagts på mig, började till och med att tycka att det skulle bli kul. Jag är väl medveten om det prima jobb Källe lagt ner men jag är fast besluten att göra mitt allra bästa för att inte svika förtroendet som jag fått och göra min föregångare stolt!

/Hanna,
Nya På Spåret-redaktören

djupt andetag och gå vidare med livet.

När jag meddelade min avgång så var tidningen ett tag så illa ute att valberedningen föreslog att tidningen skulle läggas på is och det skulle iallafall jag tycka var jättetråkigt. Så tråkigt att när punkten diskuterades på höstmötet så fick jag nästan sätta mig på handen för att inte räkna upp handen och erbjuda mig att sitta kvar på posten. Men jag känner att det nog kan vara bra för både mig och tidningen med lite nytändning och jag ser fram emot att kunna lägga mer fokus på mitt arbete i SenJun-kommittén och min roll som träningsansvarig och även mitt uppdrag som banläggare till vårspringet (boka in det i kalendern för det kommer bli fantastiskt!)

Jag lämnar nu med glädje och förhoppningar vidare "redaktörspennan" till Frida JH och tror att det kommer bli superbra och det ska bli jättekul att för första gången på 6 år få bläddra i den färdigtryckta tidningen utan att redan ha läst sönder alla artiklar.

Lycka till Frida!

/Hanna Modig Tjärnström, gamla På Spåret-redaktören

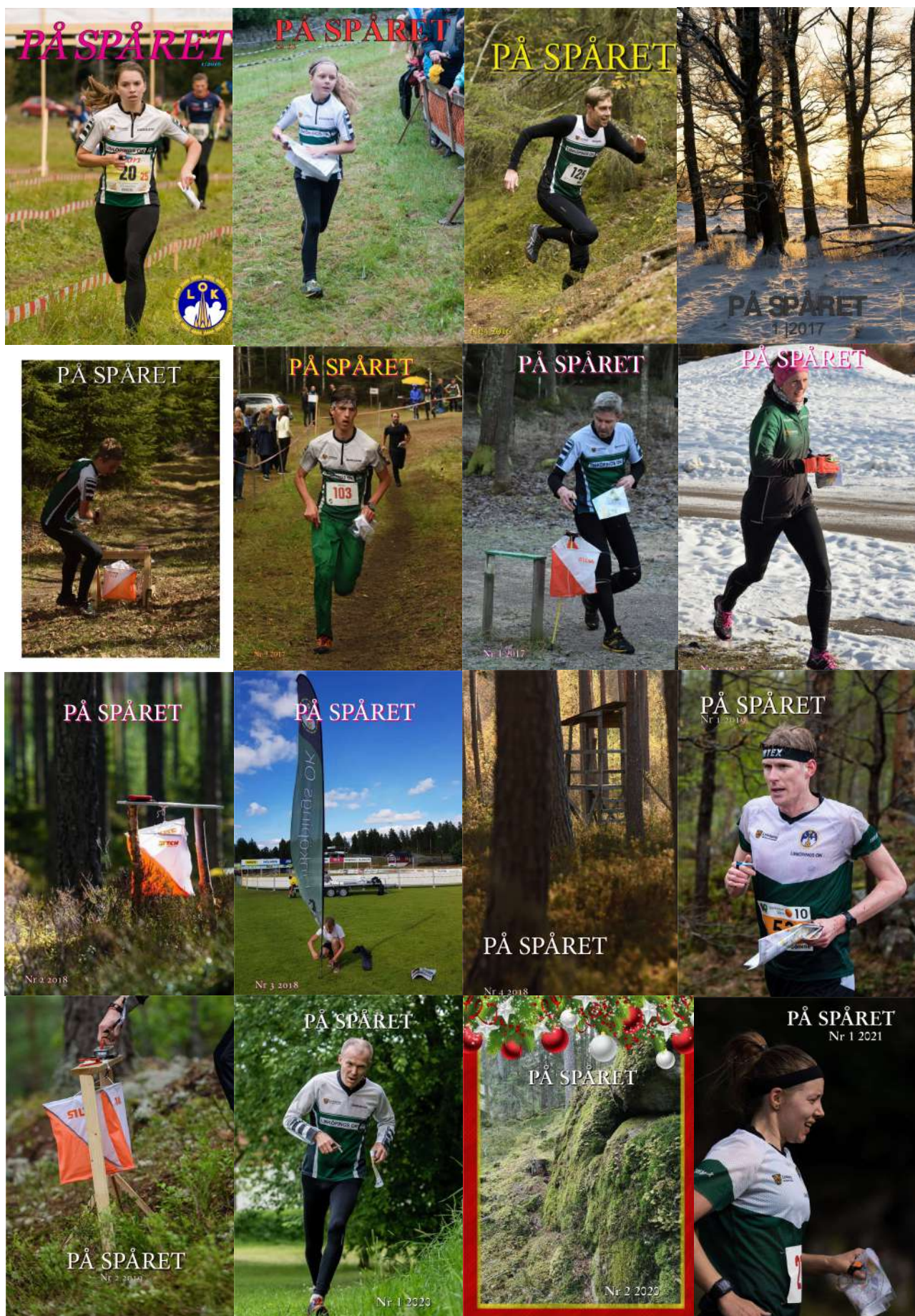
Nedan kommer en tillbakablick på alla härliga nummer och texter jag har fått äran att arbeta med. Tack för allt er arbete och så ses vi på träningarna framöver!

Såhär skrev en förväntansfull tjej vintern 2016... Nu såhär 6 år senare har det blivit dags för mig att lämna ifrån mig redaktörskapet av klubbtidningen På Spåret...

Det har varit en sann ära att få fixa tidningen under dessa år och det är inte utan lite sorgsenhet som jag under arbetandet av denna artikel tittar tillbaka på alla de nummer som jag har arbetat fram under min tid som redaktör. Tänk så mycket som har hunnit hända under den tiden; jag har överlevt 3 klubbordföranden, kära klubbkamrater har lämnat oss, nya klubbkompisar har tillkommit, pandemier har lamslagit världen men kanske det viktigaste av allt har en kopiös mängd oförglömliga minnen skapats! Och allt detta har jag haft äran att få vara med att föreviga i form av vårän kära klubbtidning. Men det har ju inte bara varit jag som sett till att detta varit möjligt utan alla ni som bidragit med idéer, texter och bilder är minst lika viktiga. Utan alla er som skriver artiklarna hade det inte blivit någon

tidning hur mycket tid jag än lade på att klippa och klistra med layouten så till er en stor kram! Jag vill också ge en stor puss på kinden till er få som utan uppmaning hört av er till mig och skickat in texter. Och till alla er som hört av er och på olika sätt visat er uppskattning för tidningen, det är ni som gjort att jag orkat fortsätta så länge som jag ändå gjort.

Sen vill jag också lyfta en varningens finger att precis som jag skriver ovan så utan artiklar och framförallt folk som ställer upp och skriver till tidningen så hade det inte blivit någon tidning. Det bygger på att detta fortsätter och precis som på många andra håll i verksamheten så upplever jag att det blir svårare och svårare att hitta folk som vill skriva/ställa upp att skriva. Ibland kan det beror på att jag själv inte har haft jättebra framförhållning när jag hör av mig och det är en brist jag är väl medveten om att jag har men ibland har frustrationen varit stor när man får ett svar med en så dålig ursäkt att man bara kan skaka på huvudet ta ett

LOK-GÅRDEN

Vi äger och driver en egen klubblokal, LOK-gården, i Vidingsjö. LOK-gården är öppen tisdagar och torsdagar mellan 17.15 och 20.30. Under vintersäsongen (nov-mars) även på söndagar mellan 9.30 och 13.00. I klubbstugan kan du förutom att

ATT HYRA LOK-GÅRDEN

Medlemmar, sponsorer m.fl. kan hyra LOK-gården för olika typer av evengemang och fester. Om du vill veta mer om LOK-gården och möjligheterna att hyra den, kontakta Per Johansson via mailadressen pelle.e.johansson@gmail.com

BANKGIROKONTON

Huvudkonto
5487- 4169

Anmälningsavgift
5487- 3930

Medlems-, tränings-,
tävlingsavgift
5487- 3864

Elitsegenavgift
5758- 7966

Klädförsäljning
5487- 4060

LOK:S UNGDOMSFOND

Vill du stötta LOKs ungdomsverksamhet och ge fler barn chansen att upptäcka tjusningen med orientering? Då är du varmt välkommen med ett bidrag till klubbens ungdomsfond.

Fondens avkastning används för extra uppmuntran i ungdomsverksamheten. Syftet är att fler barn och ungdomar ska känna glädje och upptäcka tjusningen med orienteringssporten. Bidrag emottas tacksamt till klubbens bankgiro 5487- 4169, märk "ungdomsfonden"

MEDLEMS- OCH TRÄNINGSAVGIFTER

Familj, (två vuxna samt barn som är 20 år eller yngre): 700 kr per år

Medlemsavgift, enskild: 300 kr per år

Stödmedlem/träningsmedlem: 200 kr

Träningsavgift ungdom första barn/syskon:
300/150 kr per år

Stort tack till våra sammarbetspartners!

Linköping

Där idéer blir verklighet

Malmberg

UR • OPTIK • LINSER

//polder
SPORT

SISU

Idrottsutbildarna

TRIMTEX